

Slutrapport Från Ord till Handling

Mitt namn är Annkin och jag har arbetat i Team med Josefina. Vi är på varsin avdelning på Parkens förskola i Tranås. Detta handlar om Snövit , en småbarnsavdelning.

Vårt mål med projektet ”Från ord till handling” är att få ner ljudnivån i vår verksamhet.

Antalet barn som har berörts av detta projekt är ca 20 st. Några i gruppen har slutat under projektets gång och några har kommit till. När vi skulle kartlägga bullret i vår grupp gjorde vi en När, Var, Hur observation. Alla fyra i vårt arbetslag fyllde i vad de upplevde som buller och i vilka situationer som det uppkom.

Första gången vi gjorde observationen var det runt matsituationen vid lunch som var i fokus. Dels stimmet som blev innan vi kunde sätta oss till ro och dels slamret med bestick.

När vi sedan gjorde om samma observation efter ett tag hade dessa bullerstörningar nästan upphört och då kom barnens egna skrik i leken upp som fokus.

Tredje gången vi gjorde den observationen kom fokus upp på barnens egna skrik också, men då var det gråt pga många nya inskolningar. Genom att göra denna observation flera gånger fick vi se att de förändringar som vi gjorde hjälpte. Sen är det väl så att vi skulle behöva följa upp detta längre fram. Förändringarna är kanske lättare att arbeta med när det är nytt?

Det vi gjorde till att börja med var att ändra vårt arbetssätt kring själva dukningen. En personal stannade kvar inne när vi andra hade gått ut för att duka borden så vi kunde ägna oss helt åt barnen när vi kom in innan lunchen. Den personalen la alla bestick i en korg och ställde mitt på bordet så att barnen inte kom åt dem förrän det var dags att börja äta.

Vi köpte även in ljuslyktor och hyllor. Vi har tänt ljus vid måltiderna för att dämpa belysningen och på det sättet få en lugnare miljö runt om oss. Vi har även börjat med att barnen får lägga tillbaka sina bestick i korgarna när det ska duka av efter måltiden. På det sättet slipper vi skramlet från tappade bestick och skramlet som blir när de slänger besticken i den stora hinken.

För att börja arbeta med barnens egna skrik, diskuterade vi i arbetslaget om hur vi ska uppmärksamma barnens egna skrik. Hur viktigt det är att vi reagerar när barnen skriker och att vi själva tänker på hur vi betar oss. Vi talar om för barnen som skriker att det låter så högt, vi och barnen får ont i öronen när det låter mycket. Visar också med gester att vi vill få ner ljudet. Visar barnen andra sätt än att skrika. Och viktigast av allt kanske att vi är positiva förebilder. Vi har också tagit kort på både barn och personal som håller för öronen för att få en konkret bild att visa barnen.

Efter den sista observationen som handlade om vad vi uppfattade som buller kom det fram mycket ledsenhet från nya barn. Detta buller kände vi inte att vi kunde göra så mycket åt utan det är skrik som går över av sig själv efter ett tag.

Denna observationsmodell har varit den bästa i projektet. Hur har din ljuddag varit, har varit svårare eftersom ett ledset, nyinskolat barn kan förstöra en hel vecka, ljudmässigt och den observationen har varit mycket svårt att finna någon logik i. Så vi ser inga trender i den mätningen. Däremot gjorde vi en egen mätning som vi kallade aktivt ljudarbete. Vi bad våra kollegor att skriva upp varje gång de arbetade aktivt för att dämpa ett skrik. Jag vet inte om den gav resultat i att skriken minskades men den visar att vissa dagar behöver vi agera mot många ljud och andra dagar behöver vi inte det. Annars är det lätt att bara klaga...Fy vilken ljudnivå vi har.

Det vi känner har gett mest i det här projektet är nog att mycket beror på oss vuxna och vårt förhållningssätt. Att lyfta frågan. Att få kunskap. Att våga stå emot ljud. Och det har lett till att vi arbetar aktivt för att få en ljudvänligare tillvaro för alla i förskolan.

Sen den negativa aspekten också. I ett sånt här arbete är det svårt att få alla sina kollegor delaktiga och lika inspirerade som en själv. Det finns mycket saker att skylla på. Tidsaspekten är givetvis en. Det tar tid att förklara, berätta, och få ut den kunskap som man själv har fått på föreläsningarna. Ser man sen inget resultat direkt av alla mätningar som de har varit delaktiga i så tappas viktigheten i det hela. Om nu detta projekt fortsätter i andra former eller i samma form så tror jag att man vinner mycket genom att låta alla i ett arbetslag delta i den första föreläsningen. Alla blir mer delaktiga från början.

*Annkin Dittmer
Parkens förskola, Tranås*

God ljudmiljö inom förskolan

Team:

Jag heter Josefina Andersson och arbetar på Parkens förskola avdelning Rödluvan som är en syskon avdelning. Jag har varit i Team med Annkin Dittmer på Snövit.

Mål:

Vi ville få en lägre ljudnivå innan och under lunchen.

Vi ville dämpa skrik på förskolan och dämpa smällar i en dörr inne på avdelningen.

Bakgrund:

På avdelningen går det 22 barn i åldrarna 2-6 år som har berörts av projektets förändringar.

- 2 barn födda 2005
- 5 barn födda 2004
- 6 barn födda 2003
- 9 barn födda 2002

Vid tre olika tillfällen har blanketten ”När? Var? Hur?” Fyllts i av personalen på avdelningen för att hitta vilka situationer vi upplever som mest störande när det gäller höga ljud.

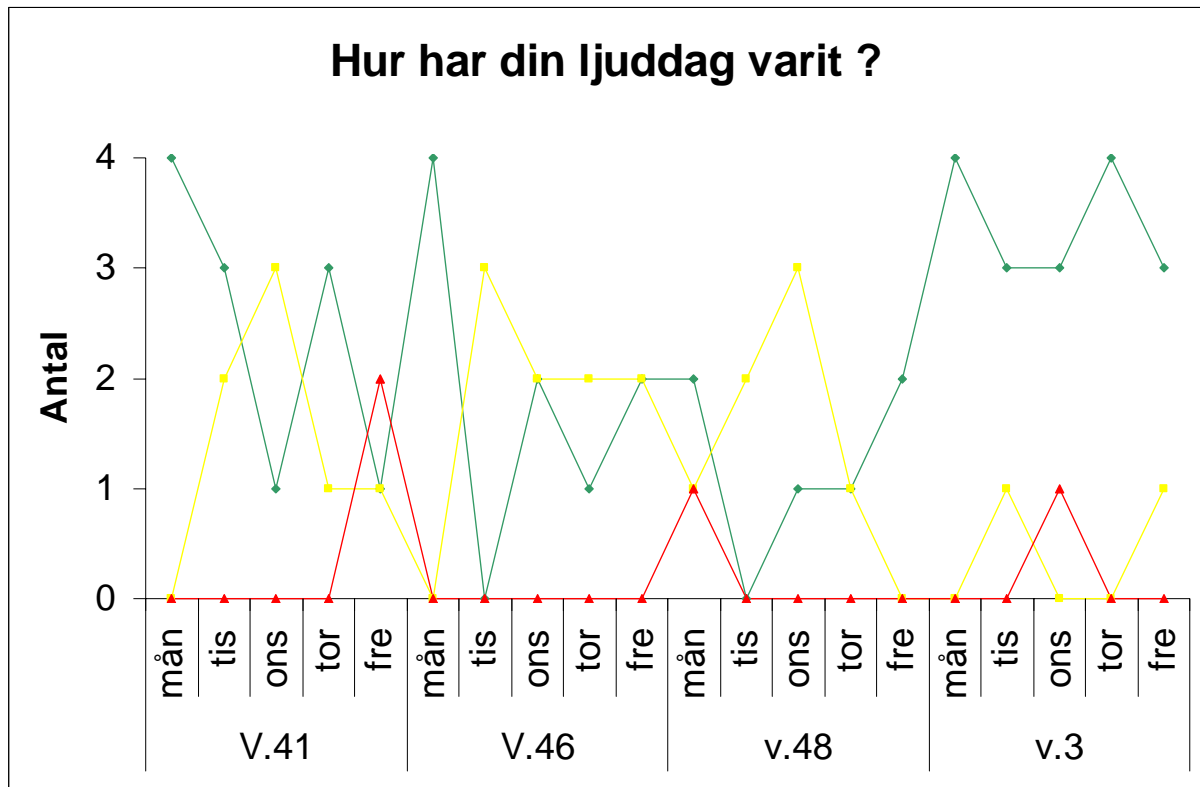
Första blanketten visade att det var innan och under lunchen som de flesta pedagogerna hade upplevt hög ljudnivå. Vid andra tillfället var det mest barnskrik som var uppskrivna och vid tredje tillfället var det många smällar i en viss dörr. Denna blankett har varit mycket bra för vi har verkligen kunnat se var vi upplever mest höga ljud istället för att gissa eller att en person har bestämt var åtgärderna ska sättas in.

Förändringar:

Vi har en samling innan lunchen istället för på morgonen. Detta gjorde vi för att vi upplevde att ljudnivån var hög innan vi kom till matbordet och barnen var utspridda i hela huset så vi fick springa och hämta dem vilket ledde till mer buller. Sen skickar vi ett barn i taget till borden och vi får en lugn start på lunchen.

- Vi delar upp frukten vid varje bord och äter den innan vi dukar av. Vi upplevde att det blev mycket buller och höga ljud när vi först dukade av och sedan skulle tillbaka till våra platser för att äta frukt.
- Vi tänds levande ljus vid maten och släcker ner belysningen.
- Vi har fått nya ljuddämpande bordsskivor till hela förskolan.
- Vi har skruvat upp en dörrbroms på en dörr på avdelning så att det inte går att smälla igen dörren.
- Vi arbetar med att aktivt dämpa skrik på förskolan genom att uppmärksamma barnen eller vuxna på att de skriker eller är högljudda.

Resultat:

Personalen har bedömt sin ljuddag var 3:e vecka. Det man ser på mätningen är att det blivit mindre gult och mer grönt mot slutet av diagrammet, så det visar ju på att den upplevda ljudmiljön har blivit bättre.

Jag har även provat att göra mätningar med barnen genom att låta dem stoppa i vita flörtkulor i olika lådor efter lunchen när vi hade provat förändringarna. Den ena lådan hade bild på en kanin med hängande öron (ledsna öron) och den andra med öron som stod rakt upp (glada öron). Tyvärr så påverkade barnen varandra och till andra dagen så hade många redan bestämt sig innan maten i vilken låda de tänkte stoppa kulan så jag har inte kunnat se några "riktiga" resultat på dessa mätningar

Summering:

Den allra största förändring är att vi är mer medvetna om vår ljudmiljö på förskolan och det gäller både vuxna och barn. Vi diskuterar ljudmiljön och känner att det är tillåtet att säga ifrån när ljudnivån är för hög.

Vi har fått tänka till om olika situationer och se att det faktiskt går att göra något åt ljudmiljön.

Vår största förändring har varit vid lunchen och vi tycker att vi har fått en lägre ljudnivå innan och under lunchen med relativt små förändringar.

Vi tycker att vi har fått en bättre ljudmiljö under hela dagarna eftersom vi är medvetna om ljudet och eftersom vi pratar med barnen om vår ljudmiljö på förskolan.

Det negativa har varit att det är svårt att få alla kollegor att skriva i sina lappar och vara lika involverade i arbetet som en själv. Jag tror att de som har varit med alla från arbetslaget har fått mer effekter av arbetet.

Nästa steg:

Vi fortsätter att tänka på ljudmiljön vid t.ex. inköp, finns det material som inte låter så högt och vad kan vi göra för att dämpa ljud vid leken.

Vi kommer att använda oss av När? Var? Hur? någon gång ibland för att se vilka ljud vi upplever som störande och sedan försöka göra något för att dämpa de ljuden.

Vi fortsätter att prata med barnen om vår ljudmiljö.

Josefina Andersson
Parkens förskola Tranås